

Čím budem?

Spýtala sa ma raz Vierka,
čo chcem robiť ako veľká.
Čím budem, keď vyrastiem.
A či to ja vari viem?

Ten rébus mi vrta v hlave.
Vyriešiť ho neviem stále.
„Kamarátka, čo robiť?
Porad', čím je dobré byť.“

Vierka má v tom veru jasno.
Bez váhania povie hlasno:
„Ošetrovať, dávať rady.
Lekárkou byť! Bez výhrady!“

Aj Anka s odvahou veľkou
vie, že bude učiteľkou,
žiakom testy zadávať,
sem-tam päťky rozdávať.

Katka sukňou zatočí,
od radosti podskočí:

„Baletka je povolanie,
čo mi splní moje pranie.“

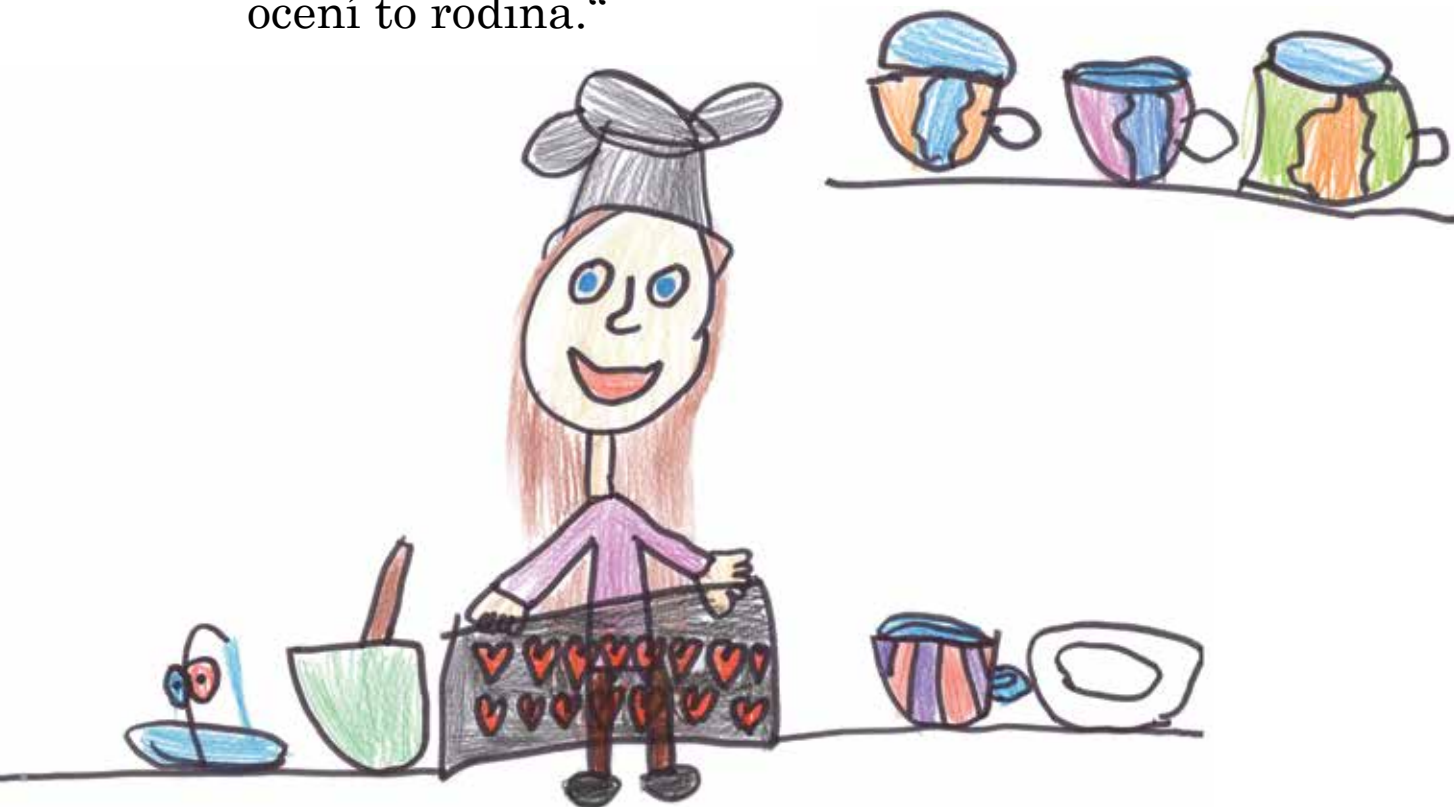
Zrejme každý v triede vie,
čo z neho raz vyrastie.
Len ja chodím bez nálady,
s úlohou si neviem rady.

„Starká, ty poznáš môj kríž,
istotne mi poradiš.

Čím mám byť, keď budem veľká?“

„Bude z teba súca dievka.
Naučím ťa variť, piecť,
smeti spod stola vymiešť.
Budeš chýrna gazdiná,
ocení to rodina.“

Starký iba rukou mávne,
nespokojný s radou zjavne.

„Pod' ty so mnou, dieťa milé,
poznám práce ušľachtilé.

Na poli je robôt dosť,
pre úžitok, pre radosť.

Lepšie ako s habarkou,
je byť zručnou farmárkou.“

Z toľkých rád ma hlava bolí.
„Povedz ocko, čo si zvolíš?“
„Dcérka moja, čo len chceš.
Času dost, kým vyrastieš.“

Mamka nežne poláska ma.
„Neboj, na to prídeš sama.
Zatiaľ môžeš všetkým byť –
hrať sa a o prianiach sniť.
Skúšať, tešiť sa a rásť,
na to predsa detstvo máš.
Kým pôjdeš za svojím snom,
buď len šťastným dieťaťom.“

